

Για την κήρυξη ως αντισυνταγματικών

Της διάταξης του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α΄ 148/31-7-2020) και ειδικότερα της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας ως αντισυνταγματικής της διατάξεως αυτής και με την ειδικότερη αιτιολογία που θα αναπτύξουμε πιο κάτω. Καθώς και της με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β΄4939/9-11-2020) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

Κάθε συναφούς πράξης και παράλειψης της Διοίκησης έστω και μη ρητά κατονομαζόμενης στην παρούσα.

Και την ακύρωση

Κάθε εκδοθησόμενης πράξης, η οποία θα στηρίζεται στις διατάξεις του ανωτέρω αρ. 16 του Ν. 4714/2020 (ΦΕΚ Α΄ 148/31-7-2020) και στην με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β΄4939/9-11-2020) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α΄ 148/31-7-2020) ορίζονται τα κάτωθι:

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η σύσταση Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης των εκκρεμών φορολογικών διαφορών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων με στόχο την ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών, την αποσυμφόρηση της διοικητικής δικαιοσύνης, και την τόνωση των φορολογικών εσόδων. Η Επιτροπή θα λειτουργεί **σε τριμελείς συνθέσεις**, προκειμένου να διασφαλίζεται η ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και **θα συγκροτείται από πρόσωπα με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία που θα εξασφαλίζουν τη δίκαιη και αμερόληπτη διεκπεραίωση των υποθέσεων**. Ειδικότερα, με την παρ. 1 συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής

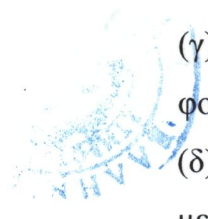

Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας, Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών. Έργο της Επιτροπής είναι η εξώδικη επίλυση των εκκρεμών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων φορολογικών διαφορών. Έδρα της Επιτροπής ορίζεται η Αθήνα και παράρτημα της Επιτροπής λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη. Η Επιτροπή λειτουργεί σε τριμελή τμήματα, ο συνολικός αριθμός των οποίων δεν δύναται να υπερβεί τα δέκα (10). Τα τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Αθήνα είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, των Διοικητικών Εφετείων Αθήνας, Πειραιά, Πατρών, Τρίπολης και Χανίων και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Τα Τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Θεσσαλονίκη είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον, των Διοικητικών Εφετείων Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Ιωαννίνων και Κομοτηνής και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Πρόεδρος εκάστου Τμήματος ορίζεται πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Πρόεδρου Εφετών. Μέλη εκάστου Τμήματος ορίζεται ένας πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Εφέτη και ένα μέλος του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Στα Τμήματα εισηγούνται χωρίς δικαίωμα ψήφου εφοριακοί υπάλληλοι. Της Επιτροπής προΐσταται Γενικός Προϊστάμενος. Ως Γενικός Προϊστάμενος ορίζεται πρώην μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Ο Γενικός Προϊστάμενος επιβλέπει και συντονίζει τις εργασίες των Τμημάτων της Επιτροπής χωρίς να συμμετέχει σε αυτές και κατανέμει στα Τμήματα τις ασκηθείσες αιτήσεις. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης του Γενικού Προϊσταμένου αυτός αναπληρώνεται από τον Πρόεδρο Τμήματος που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 2. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης Προέδρου ή μέλους Τμήματος, αυτός ή αυτό αναπληρώνεται από Πρόεδρο ή μέλος άλλου Τμήματος αντίστοιχα με πράξη του Γενικού

Προϊσταμένου.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι ο Γενικός Προϊστάμενος, και ο αναπληρωτής αυτού Πρόεδρος Τμήματος, τα τακτικά μέλη, οι εισηγητές εφοριακοί υπάλληλοι και οι Γραμματείς της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι πρώην δικαστικοί λειτουργοί, ορίζονται μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ορίζονται μετά από πρόταση του Προέδρου αυτού.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι διάδικος φορολογούμενος σε εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξη επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία μπορεί να υποβάλει αίτηση ενώπιον της Επιτροπής της παρ. 1, με αίτημα την εξώδικη επίλυση της διαφοράς. Τελωνειακές διαφορές δεν μπορούν να υπαχθούν στο ρυθμιστικό πεδίο του παρόντος άρθρου. Η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Το αίτημα μπορεί να αφορά μόνο σε υποθέσεις που εκκρεμούν και δεν έχουν συζητηθεί, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ως τις 30 Οκτωβρίου 2020. Αίτημα μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς έως τις 30 Οκτωβρίου 2020 ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών φορολογικές διαφορές από πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων, εφόσον αυτές καταστούν εκκρεμείς, κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ενώπιον των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων έως τις 30 Δεκεμβρίου 2020. Με την αίτηση εξώδικης επίλυσης της παρ. 4 μπορεί να προβληθούν παραδεκτά οι κάτωθι περιοριστικά αναφερόμενοι ισχυρισμοί: (α) Παραγραφή του Δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω παρόδου του χρόνου εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε δικαίωμα προς καταλογισμό αυτών. (β) Παραγραφή του Δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω λήψης φορολογικού πιστοποιητικού χωρίς επιφύλαξη.

(γ) Εσφαλμένο καταλογισμό του φόρου ή προστίμου λόγω πρόδηλης έλλειψης φορολογικής υποχρέωσης ή αριθμητικού σφάλματος.

(δ) Αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης φορολογικής κύρωσης σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από τη νομολογία του ΣτΕ.

(ε) Μείωση του πρόσθετου φόρου, του τόκου, των προσαυξήσεων και των προστίμων.

Οι ισχυρισμοί των περ. α' έως δ' της παρούσας πρέπει να περιλαμβάνονται στα κατατεθέντα για τη διαφορά δικόγραφα, τα οποία προσκομίζονται με επιμέλεια του φορολογούμενου. Το αίτημα εξώδικης επίλυσης είναι απαράδεκτο όταν το εκκρεμές ένδικο βοήθημα ή μέσο, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, είναι, κατά την κρίση της επιτροπής, εκπρόθεσμο.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι η αίτηση υποχρεωτικά υπογράφεται από δικηγόρο και αναφέρει το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, την ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας του φορολογούμενου, του νόμιμου αντιπροσώπου του, αν υποβάλλεται δε από νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή ομάδα περιουσίας, την επωνυμία και την έδρα τους, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, καθώς και το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας και του χώρου εργασίας του εκπροσώπου τους.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι η εξέταση των αιτήσεων εξώδικης επίλυσης ολοκληρώνεται το αργότερο έως τις 28 Μαΐου 2021 και τα πρακτικά εξώδικης επίλυσης εκδίδονται έως τις 31 Ιουλίου 2021, ημερομηνία, κατά την οποία λήγει η θητεία του Γενικού Προϊσταμένου, των μελών των Επιτροπών και των Γραμματέων. Αιτήσεις που δεν εξετάστηκαν μέχρι τις 28 Μαΐου 2021, θεωρείται ότι απορρίφθηκαν σιωπηρά και επανεισάγονται με επιμέλεια της Γραμματείας των Επιτροπών στο αρμόδιο Δικαστήριο χωρίς τη σύνταξη πρακτικού. Για όσο διάστημα η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των Επιτροπών, η δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμοδίου Τακτικού

Διοικητικού Δικαστηρίου αναστέλλεται. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι η Επιτροπή ελέγχει τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς με βάση τη νομολογία και την πάγια πρακτική της Φορολογικής Διοίκησης. Μπορεί να προτείνει την εν όλω ή εν μέρει αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος, υποβάλλει δε, σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη πρόταση στον αιτούντα. Για την καταβολή του ποσού του συμβιβασμού που μπορεί να εμπεριέχεται στην ανωτέρω πρόταση εφαρμόζεται η παρ. 8. Η πρόταση της Επιτροπής περιέχει επαρκή αιτιολογία και κοινοποιείται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013 (Α' 170). Εάν ο αιτών αποδεχθεί την πρόταση της Επιτροπής εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση αυτής, συντάσσεται σχετικό πρακτικό εξώδικης επίλυσης, το οποίο δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών τηρουμένων των διατάξεων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η αποδοχή επιβεβαιώνεται με την υπογραφή της πρότασης από τον αιτούντα. Μερική αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής δεν επιτρέπεται. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 (Α'170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Το ως άνω πρακτικό επιλύει αμετάκλητα την εκκρεμή διαφορά και δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφόσον επί του συνολικού ποσού που προκύπτει για τον φορολογούμενο, καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του κυρίου φόρου που οφείλεται, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του και χωρήσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8. Τυχόν ποσά που έχουν καταβληθεί έναντι του κύριου φόρου συνυπολογίζονται. Αν δεν τηρηθούν οι όροι του προηγούμενου εδαφίου, καθώς και εάν δεν καταβληθούν δύο (2) συνεχόμενες μηνιαίες δόσεις ή καθυστερήσει η καταβολή των δύο (2) τελευταίων δόσεων για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, ο συμβιβασμός ανατρέπεται αναδρομικά, θεωρείται ότι δεν επήλθε ποτέ και τυχόν καταβληθέντα ποσά θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν έναντι της αρχικής

οφειλής, η οποία βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής, συντάσσεται πρακτικό ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης ή το πρακτικό ματαίωσης αυτής κοινοποιούνται άμεσα, με επιμέλεια της γραμματείας των Επιτροπών, στο Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση. Με την κοινοποίηση του πρακτικού εξώδικης επίλυσης η υπόθεση τίθεται αυτοδίκαια στο αρχείο με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής και σύνταξης πρακτικού ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης η ανασταλείσα δίκη συνεχίζεται.

Με την παρ. 8 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι η καταβολή του ποσού, το οποίο προκύπτει από τον συμβιβασμό μετά από την καταβολή του ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) της παρ. 7, πραγματοποιείται, με μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων, ως κατωτέρω.

Η καταβολή των ανωτέρω δόσεων δεν επιβαρύνεται με τόκο, τέλος χαρτοσήμου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό.

Με την παρ. 9 ορίζεται ότι ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών **ασκούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα, χωρίς να δέχονται οδηγίες ή υποδείξεις.** Τα πρόσωπα αυτά μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μόνο για σοβαρούς λόγους που άπτονται της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν υπέχουν ποινική και αστική ευθύνη για αιτιολογημένη γνώμη ή εισήγηση ή πρόταση που διατύπωσαν ή απόφαση που εξέδωσαν ή παράλειψή τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός από την περίπτωση που ενήργησαν με δόλο ή με σκοπό να προσπορίσουν στον εαυτό τους ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψουν το Δημόσιο ή άλλον κατά τα οριζόμενα στις κείμενες ποινικές διατάξεις ή σε περίπτωση παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση

των καθηκόντων τους κατά τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α'170).

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι για τους πρώην δικαστικούς λειτουργούς και για τα μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που συμμετέχουν στις Επιτροπές, προβλέπεται αμοιβή ανά συνεδρίαση ύψους τριακοσίων εβδομήντα (370) ευρώ, υπό τον όρο διεξαγωγής οκτώ (8) συνεδριάσεων ανά μήνα κατ' ελάχιστον και για τον Γενικό Προϊστάμενο της Επιτροπής προβλέπεται μηνιαία αμοιβή που ισούται με την ελάχιστη μηνιαία αμοιβή του Προέδρου της Επιτροπής. Η αμοιβή του προηγούμενου εδαφίου φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη. Η καταβολή της αμοιβής του προηγούμενου εδαφίου δεν συνεπάγεται την αναστολή ή την περικοπή καταβολής της σύνταξης των πρώην δικαστικών λειτουργών κατά παρέκκλιση από κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη.

Με την παρ. 11 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής, τον αριθμό των Τμημάτων, τον τόπο συνεδρίασης αυτής, την τηρητέα ενώπιόν της διαδικασία, τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της, τα δικαιολογητικά και λοιπά έγγραφα, τα οποία οφείλει να προσκομίζει ο αιτών, την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της, την παράταση της προθεσμίας υποβολής της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 και των προθεσμιών της παρ. 6 του παρόντος, καθώς και κάθε αναγκαίο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Κατόπιν ακολούθησε η ψήφιση και δημοσίευση της διάταξης του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α' 148/31-7-2020), με την οποία κυρώθηκαν όσα είχαν αναπτυχθεί στην ως άνω αιτιολογική έκθεση και μετέπειτα η με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β'4939/9-11-2020) απόφαση για τον καθορισμό των θεμάτων λειτουργίας της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών.

Διαδικασία επίλυσης των φορολογικών διαφορών με διάφορες επιτροπές με διάφορους νόμους κατά τακτά χρονικά διαστήματα

Το Υπουργείο Οικονομικών στα πλαίσια της Οικονομικής και Κυβερνητικής του Πολιτικής και με σκοπό την εύκολη είσπραξη φόρων τα τελευταία χρόνια και για δημιουργία τάχα κλίματος αμοιβαίας συνεργασίας και εμπιστοσύνης με τους φορολογουμένους κατά καιρούς εξέδωσε διάφορους Νόμους και αποφάσεις για την επίλυση των φορολογικών υποθέσεων με τη σύσταση σχετικών επιτροπών.

Η αδυναμία του Δημοσίου να ελέγξει με έναν σωστά οργανωμένο φοροεισπρακτικό μηχανισμό τα εισοδήματα στην πηγή τους δεν δικαιολογεί την αυθαίρετη και παράλογη υπερφορολόγηση πολιτών με την σκοπούμενη σημερινή επίλυση των φορολογικών υποθέσεων.

Ειδικότερα, ενδεικτικά αναφέρουμε :

- το Νόμο 1406/1983 (ΦΕΚ Α' 14-12-1983), και το αρ. 12 αυτού με το οποίο ορίζεται ότι δύναται να συσταθεί με απόφαση του ίδιου του Υπουργού πενταμελής νομοπαρασκευαστική επιτροπή, αποτελούμενη από έναν Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας εν ενεργεία ή επίτιμο ή έναν Σύμβουλο Επικρατείας, ως πρόεδρο και τέσσερις διοικητικούς δικαστές με βαθμό τουλάχιστον εφέτη.
- Με το καταργηθέν πλέον άρθρο 30§5 του προϊσχύσαντος ΚΒΣ ΠΔ 186/92 προβλέπονταν η σύσταση τριμελούς επιτροπής στην έδρα κάθε δ/σης Επιθεώρησης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ., που αποτελούνταν α) από τον προϊστάμενο της Δ/σης Επιθ/σης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ. ως Πρόεδρο, αναπληρούμενο από τον νόμιμο αναπληρωτή του, β) από έναν Επιθεωρητή Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών που επόπτευε την, κάθε Δ.Ο.Υ., με τον νόμιμο αναπληρωτή του και γ) έναν εκπρόσωπο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου (με τον αναπληρωτή του) της πόλης όπου έδρευε η Δ/ση Επιθ/σης και Συντονισμού Δ.Ο.Υ.. Χρέη γραμματέως κάθε επιτροπής εκτελούσε φοροτεχνικός υπάλληλος ΠΕΙ κατηγορίας με τον αναπληρωτή του. Για την συγκρότηση, απαρτία,

πλειοψηφία και λειτουργία των επιτροπών αυτών εφαρμόζονταν οι διατάξεις του οργανισμού του Υπουργείου Οικονομικών για τα συλλογικά όργανα. Ο σκοπός της θέσπισης της διάταξης αυτής ο οποίος απαντάται ευρέως στη νομοθεσία για τη λειτουργία συλλογικών οργάνων της Διοίκησης, είναι κυρίως **η άρτια προετοιμασία της υπόθεσης που εισάγεται στην Επιτροπή** και η πλήρης και υπεύθυνη ενημέρωση των μελών της **για τα νομικά και πραγματικά ζητήματα, τα οποία ανακύπτουν, ώστε να υπάρξει ορθή απόφαση της επιτροπής**, κατά τη διαδικασία της συζήτησης ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 30§5 του Κ.Β.Σ. η οποία έκρινε μετά από αίτηση του επιτηδευματία για το ζήτημα της απόρριψης ή μη των οικον. αποτελεσμάτων των επιχειρήσεων που τηρούσαν βιβλία και στοιχεία Γ' κατηγορίας αυτού, από τον προϊστάμενο της οικείας Δ.Ο.Υ.. Ο πιο πάνω θεσμός λειτούργησε με σχετική επιτυχία στην υπερεικοσαετή λειτουργία του. Η σύσταση των επιτροπών του άρθρου 70 Α και 70 Β για την επανεξέταση και την **διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών** απ' αυτές εκθέτουμε τα ακόλουθα. Με το άρθρο 36 του Ν. 3943/2011 ο νομοθέτης προσέθεσε, αρχικά, στον Κ.Φ.Ε. νέο άρθρο, το 70Α, με το οποίο καθιέρωσε νέα, **παράλληλη**, με την υφιστάμενη (του άρθρου 70 Κ.Φ.Ε.) **διαδικασία επίλυσης διοικητικών διαφορών ενώπιον πενταμελούς επιτροπής υπό τον τίτλο Επιτροπή Διοικητικής Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών (Ε.Δ.Ε.Φ.Δ.)** για αμφισβητούμενες φορολογικές διαφορές φορολογικού αντικειμένου υπερβαίνοντος τα 50.000 ευρώ. Συγκεκριμένα η επιτροπή του άρθρου 70 Α του Ν. 2238/94 αυτή συστάθηκε στη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με τον Ν. 3943/2011 ΦΕΚ 66/31-3-2011 ΤΑ' άρθρο 36 όπως στην συνέχεια τροποποιήθηκε κατ' επανάληψη με άλλους Νόμους και ίσχυσε. Η επιτροπή ήταν πενταμελής αποτελούμενη από έναν πρώην δικαστικό λειτουργό ή πρώην λειτουργό του ΝΣΚ ως Πρόεδρο, δύο υπαλλήλους της κεντρικής

υπηρεσίας του Υ.Ο., έναν υπάλληλο του ΣΔΟΕ και έναν εκπρόσωπο του ΣΕΒ ή ΓΣΕΒΕ (ανάλογα).

Έννομο συμφέρον

Επειδή παραδεκτός αιτείται η επιστημονική- επαγγελματική οργάνωση με την επωνυμία «Πανελλήνια Ένωση Φοροτεχνών Επιστημόνων», ως έχουσα έννομο συμφέρον να αποβεί η δίκη υπέρ αυτής, καθόσον μεταξύ των σκοπών της περιλαμβάνεται και η προάσπιση των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των φορολογούμενων πολιτών έναντι της φορολογικής αρχής και η προστασία των εν γένει οικονομικών τους συμφερόντων και η συμβολή της στην προαγωγή της επιστήμης του Φορολογικού Δικαίου (κατ' άρθρο 2 περ. 3 του εγκριθέντος δυνάμει της 2245/1996 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρηθέντος με αύξοντα αριθμό 20641 στο βιβλίο Σωματείων Καταστατικού της) βλ. απόφαση Διοικ. Πρωτ. Αθηνών 17^ο τμ. μον. 18440/2009 σχετική και η απόφαση ΣτΕ 3182/2008.

Ομοίως δε και οι λοιποί αιτούντες, φυσικά και νομικά πρόσωπα, έχουμε έννομο συμφέρον ως φορολογούμενοι με εκκρεμείς ενώπιον των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία σε βάρος μας.

Παρατηρήσεις για την αντισυνταγματικότητα της διάταξης του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α' 148/31-7-2020) και συνακολούθως της με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β'4939/9-11-2020) αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών

1. Ως προς την οργανωτική δομή της επιτροπής του άρθρου 16 ορίσθηκαν τα ακόλουθα: Πρόεδρος εκάστου Τμήματος ορίζεται πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Πρόεδρου Εφετών. Μέλη εκάστου Τμήματος ορίζεται ένας πρώην

δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Εφέτη και ένα μέλος του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Στα Τμήματα εισηγούνται χωρίς δικαίωμα ψήφου εφοριακοί υπάλληλοι. Της Επιτροπής προΐσταται Γενικός Προϊστάμενος. Ως Γενικός Προϊστάμενος ορίζεται πρώην μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Ο Γενικός Προϊστάμενος επιβλέπει και συντονίζει τις εργασίες των Τμημάτων της Επιτροπής χωρίς να συμμετέχει σε αυτές και κατανέμει στα Τμήματα τις ασκηθείσες αιτήσεις. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης του Γενικού Προϊσταμένου αυτός αναπληρώνεται από τον Πρόεδρο Τμήματος που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 2. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης Προέδρου ή μέλους Τμήματος, αυτός ή αυτό αναπληρώνεται από Πρόεδρο ή μέλος άλλου Τμήματος αντίστοιχα με πράξη του Γενικού Προϊσταμένου.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι ο Γενικός Προϊστάμενος, και ο αναπληρωτής αυτού Πρόεδρος Τμήματος, τα τακτικά μέλη, οι εισηγητές εφοριακοί υπάλληλοι και οι Γραμματείς της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι πρώην δικαστικοί λειτουργοί, ορίζονται μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ορίζονται μετά από πρόταση του Προέδρου αυτού.

Οι παρατηρήσεις μας επ' αυτού:

- Δεν συμμετέχει κάποια επαγγελματική οργάνωση, όπως οικονομικό επιμελητήριο (Ο.Ε.Ε.), ΕΒΕΑ, ΒΕΑ Συλλόγους Εφοριακών, Λογιστών, Ορκωτών Λογιστών, Φοροτεχνικών κ.λπ.. Η παρουσία των παραπάνω είναι επιβεβλημένη διότι είναι γνώστες εξειδικευμένων θεμάτων στη φορολογία και πόσο μάλλον στο φορολογικό σύστημα της Ελλάδας το οποίο είναι δαιδαλώδες. Υπάρχουν πλείστα παραδείγματα στη φορολογία εισοδήματος,

ΦΠΑ και ΚΒΣ, ενδεικτικά όμως σας αναφέρουμε το Ν. 2238/1994 το άρθρο 66 παρ. 9 όπου ορίζεται ότι ο υπόχρεος, προ του φύλλου ελέγχου ή της πράξης, μπορεί να λάβει γνώση του αποτελέσματος του ελέγχου της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού και να υποβάλει αρχική ή συμπληρωματική δήλωση. Στην Αγγλία υπάρχει η αντίστοιχη επιτροπή η οποία έχει εκπρόσωπο του φορολογούμενου-φοροτεχνικό κι όχι δικηγόρο, εκτός εάν το επιθυμεί η επιχείρηση. Υπάρχει και δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας εκτός από τον πρώτο εάν το επιθυμεί ο φορολογούμενος.

Η αίτηση υπογράφεται ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ από δικηγόρο και κοινοποιούνται ΟΛΑ τα έγγραφα μέσω www.eefdd.gr και για το λόγο αυτό οι δυσκολίες που υπάρχουν είναι τεράστιες.

Έχουμε εισηγητές ως επί το πλείστον του ΤΕ (σχολές υδραυλικών, ηλεκτρολόγων, μέση σχολή λογιστών, Πυρκάλ, καπνικό, κετερινγκ ολυμπιακής), οι οποίοι δεν είναι επιστήμονες στα φορολογικά.

Οι εισηγητές δεν είναι δικαστές παρά εφοριακοί υπάλληλοι χωρίς τα εχέγγυα της αρχής της ανεξαρτησίας, που θα εξασφάλιζε τη νομιμότητα και την ποιότητα και το ανεπηρέαστο της κρίσεως από πλευράς ελεγκτικών οργάνων, χωρίς την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της ισότητας ως προς την φοροδοτική ικανότητα (Σχετική και η αριθμ. ΣτΕ 230/2002, 361/201307 μελ.) και που θα παρείχαν τουλάχιστον περισσότερα εχέγγυα για αμεροληψία και αντικειμενικότητα στην κρίση τους, οι οποίοι αντιμετώπιζαν το φορολογούμενο ή τον λογιστή του ή τον δικηγόρο του ως θεσμικό συλλειτουργό στη δικαιοδοτική τους αποστολή με ανυπόκριτο σεβασμό στο πρόσωπό τους, πράγμα που δεν συμβαίνει με την ως άνω επιτροπές. Με τέτοια συγκρότηση ελλείπουν παντελώς και τα ελάχιστα ψήγματα από τα στοιχεία της αντικειμενικότητας και αμεροληψίας της κρίσεως, ΣΤΕ 212/2013, 2447, 3717/2012, 2443/2011 καθώς ενδεχομένως και της καχυποψίας, όπως την έχει ερμηνεύσει κατωτέρω η Νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων με πολλές αποφάσεις πρβλ. ενδεικτικά ΣτΕ 3370/2007, ΣτΕ 3720/2006, ΣτΕ 2522/2001 7μελές, ΣτΕ 741/2003. Εξάλλου

από το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει κριθεί ότι: «Το ίδιο το όργανο που επιβάλλει την πράξη δεν μπορεί και να την κρίνει σε επιτροπή που συστήνεται από τα ίδια όργανα.» (πρβλ. ΣτΕ 664/2006, ΣτΕ 1447/2006, ΣτΕ 3859/2002, ΣτΕ 2175/2004, ΣτΕ 3370/2007).

- Συμμετέχουν πρώην δικαστικοί λειτουργοί και όχι εν ενεργεία. [ακολουθεί απόσπασμα από κείμενο που αναρτήθηκε στο διαδικτυακό τόπο της ένωσης διοικητικών δικαστών με τίτλο ΠΡΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΝΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ] «Ο νομοθέτης επιλέγει για άλλη μία φορά να χρησιμοποιήσει τους συνταξιούχους δικαστές, αναθέτοντάς τους σημαντικά διοικητικά καθήκοντα, έναντι ιδιαίτερης αμοιβής, εδώ τοποθετώντας τους στη θέση του προέδρου των Επιτροπών αυτών. Το ζήτημα έχει σημαντικότητα διάσταση, καταρχάς διότι με τον τρόπο αυτό κλονίζεται εμμέσως η ανεξαρτησία της εν ενεργεία δικαιοσύνης, λόγω των κινδύνων διαπλοκής που μπορεί να ανακύψουν κατά τα τελευταία χρόνια της καριέρας των δικαστικών λειτουργών, έστω και σε αντικειμενικό μόνο επίπεδο. Τούτο και ενόψει του ότι ο διαγραφόμενος στο άρθρο 5 του προσχεδίου νόμου τρόπος ορισμού των προέδρων των Επιτροπών είναι τελείως αδιαφανής (επιλογή από τον Υπουργό εκ λίστας υποψηφίων που καταρτίζει τριμελές συμβούλιο επίσης συνταξιούχων δικαστών και λειτουργών, το οποίο ουδείς γνωρίζει πώς συγκροτείται). Περαιτέρω, επίσης, οφείλουμε να επισημάνουμε ότι εφόσον το Σύνταγμα στο άρθρο 88 παρ. 5 προβλέπει ότι μετά τη συμπλήρωση του 65ου ή 67ου έτους, αντίστοιχα, της ηλικίας τους, οι δικαστές αποχωρούν από την υπηρεσία, προβληματίζει η απασχόλησή τους με δικαιοδοτικού περιεχομένου δραστηριότητες, όπως η προκείμενη, πέραν της ηλικίας αυτής. Οι προβληματισμοί αυτοί ενισχύονται από τις επιταγές των ρυθμίσεων των άρθρων 21 παρ. 5 (δημογραφική πολιτική) και 22 παρ. 1 του Συντάγματος (δικαίωμα εργασίας και υποχρέωση του Κράτους να δημιουργήσει συνθήκες

απασχόλησης για όλους). Επιπρόσθετα, για λόγους συνδεδεμένους με την προστασία της εργασίας των νέων (των οποίων η ανεργία εκτιμάται σε εξήντα τοις εκατό τουλάχιστον), αλλά και του δικαιώματος των ηλικιωμένων να αποσυρθούν από την εργασία τους πριν την πλήρη οργανική τους κατάπτωση, πολύ προσεκτικοί πρέπει να είμαστε όταν προτείνουμε ως ανώτατο όριο απασχόλησης την ηλικία των 75 χρόνων. Ενόψει αυτών, ίσως η ανάθεση καθηκόντων σε συνταξιούχους δικαστές θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή μόνο όταν αποτελεί τη μοναδική, εφικτή ή κατάλληλη, λύση, περιστατικό που δεν αιτιολογείται παντάπασιν.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 89 παρ. 1 του Συντάγματος, , **«απαγορεύεται σε Δικαστικούς λειτουργούς να παρέχουν κάθε άλλη μισθωτική υπηρεσία καθώς και να ασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα»**, ενώ σύμφωνα με την παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου, **«η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ»**. (Ίδτε και ΣτΕ 1237/2017 (ΟΛΟΜ).

Επειδή, σύμφωνα με την ΣτΕ 3503/2009, απαγορεύεται από 1/1/2002 η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε Δικαστικούς λειτουργούς με σκοπό την ενίσχυση της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας τους.

[ακολουθεί απόσπασμα από κείμενο που αναρτήθηκε στο διαδικτυακό τόπο της ένωσης διοικητικών δικαστών με τίτλο ΠΡΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΝΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ]:

«(π.χ. για μία υπόθεση σύνταξης αναπηρίας θα ήταν χρήσιμο –σε γνωμοδοτικό επίπεδο- να υπάρχει στην επιτροπή ένας γιατρός, αλλά για ένα ζήτημα διαδοχικής ασφαλίσεως χρειάζεται ένας υπάλληλος με νομικές γνώσεις και εξειδικευμένη εμπειρία)»

Συνακόλουθα, με δεδομένο ότι σε Επιτροπή σύνταξης αναπηρίας δεν είναι νοητό να μην υπάρχει γιατρός και στην υπό εξέταση αυτή Επιτροπή θα έπρεπε να υπάρχει φοροτεχνικός.

«Ωστόσο, η δυνατότητα άμεσης πρόσβασης του κάθε πολίτη στο φυσικό του δικαστή, που μπορεί να επιλύσει τη διαφορά ανεξάρτητα, δυναμικά και ουσιαστικά, είναι ανεκτίμητη γιατί συνιστά παρέμβαση του δικαίου στην κοινωνία.»

Ωσαύτως, η παρεμπόδιση της άμεσης πρόσβαση του φορολογουμένου στον φυσικό του δικαστή μέσω της υπαγωγής της διαφοράς του στην υπό εξέταση Επιτροπή αντιστρατεύεται την αρχή της νομιμότητας (άρθρο 5 παρ. 3 Σ., άρθρο 26 Σ. περί διάκρισης των εξουσιών και άρθρο 78 Σ. περί νομιμότητας στο χώρο του φορολογικού δικαίου, καθώς και άρθρα 94 και 95 Σ. περί του ότι μόνο τα Δικαστήρια είναι αρμόδια για την ακύρωση των διοικητικών πράξεων, η δε Διοίκηση είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται με τις δικαστικές αποφάσεις) ως συνέπεια της λειτουργίας του κράτους Δικαίου.

Προς τούτο δε, προτείνεται με το ανωτέρω κείμενο, ως πρόσφορο μέτρο για την νομική-συνταγματική θωράκιση της διαδικασίας, «Ως προς τη Δικαιοσύνη: διεύρυνση της δυνατότητας του δικαστή να «παρεμβαίνει» στο διοικητικό έργο, ακόμα και να διαμεσολαβεί, «φίλτρα» εντός της δικαιοσύνης και όχι έξω από αυτήν, κατηγοριοποίηση υποθέσεων, αξιοποίηση του 126 Α, εξειδίκευση, επιμόρφωση, επιλογή και προσαρμογή θεσμών ευρωπαϊκών χωρών μετά από μελέτη τους από έλληνες δικαστές (ενεργοποίηση των νέων ρυθμίσεων των παρ. 11 και 13 του άρθρου 92 του ΚΟΔΚΔΛ για το σκοπό αυτό, ήτοι σύντομες εκπαιδευτικές άδειες σε αλλοδαπά δικαστήρια).»

2. Αναφορικά με το αρ. 9 της με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β'4939/9-11-2020) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, που ορίζει ότι: *Ο αιτών δύναται να αποδεχθεί την πρόταση της Επιτροπής, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίησή της {...} Μερική αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής δεν επιτρέπεται.*», έχουμε να παρατηρήσουμε τα κάτωθι: Ο αποκλεισμός της δυνατότητας μερικής αποδοχής της πρότασης της Επιτροπής από τον φορολογούμενο είναι μη νόμιμος. Με τη ρύθμιση αυτή εισάγεται οιονεί κηδεμόνευση των Διοικητικών Δικαστηρίων από την Επιτροπή γιατί οι επιτροπές έχουν δικαίωμα διαγραφής ή μείωσης πρόσθετων φόρων, προστίμων, προσαυξήσεων, η επιτροπή δηλαδή έχει όλα αυτά τα πλεονεκτήματα, ενώ τα Δικαστήρια όχι.

3. Με το άρθρο 8 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζονται τα ακόλουθα:

"Κανένας δεν στερείται χωρίς τη θέλησή του το δικαστή που του έχει ορίσει ο νόμος.

Δικαστικές επιτροπές και έκτακτα δικαστήρια, με οποιοδήποτε όνομα, δεν επιτρέπεται να συσταθούν".

Παρατηρείται ότι πέρα από τα προφανή προβλήματα συνταγματικότητας αυτής της ρύθμισης (όπως ότι ουδείς δύναται να στερηθεί του φυσικού του δικαστή (άρθρο 8 του Συντάγματος) περαιτέρω τα διοικητικά δικαστήρια είναι αρμόδια για τις διοικητικές διαφορές άρθρο 5§1, 2, 3, 4 του ΚΔΔ Ν. 2717/99 ΦΕΚ 97 ΤΑ' σχετ. αποφάσεις ΣτΕ 2512/97 ολομ., 189/07, 990/04, 62/2012 7μελές. Ακόμη εισάγεται αντισυνταγματικός περιορισμός της δικαστικής προστασίας του πολίτη, καθίσταται μη υποχρεωτική η ακρόαση του φορολογουμένου [αντίθετη στο άρθρο 20§1 του Συντάγματος και την εκφρασθείσα νομολογία του ΣτΕ και του Διεθνούς Δικαίου ιδιαίτερα του Γερμανικού Διοικ. Δικον. Δικαίου στο θέμα αυτό], η καταβολή ποσοστού 50% του ποσού εκκρεμοδικίας επί πλέον και το αναλογικό παράβολο 2% επί της διαφοράς ως όροι του παραδεκτού για την εκδίκαση φορολογικών υποθέσεων μαζί με την αντισυνταγματικότητα των τροποποιημένων με το Ν. 3900/2010 διατάξεων άρθρων 93 παρ. 3 και 277 παρ. 3 αυτού, βλ. ΣτΕ

1619/2012, μια απόφαση σταθμός που προκαλεί επιστημονικό αντίλογο και αμφισβήτηση, πρβλ. Δ.Φ.Ν. 2012.1043 επ.).

«Συλλογικά όργανα- Αρχή αμεροληψίας- Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 7 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, στην οποία αποτυπώνεται γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Τα διοικητικά όργανα και, ειδικότερα, τα μέλη των συλλογικών οργάνων της Διοίκησης δεν παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης όχι μόνον όταν έχουν είτε προσωπικό συμφέρον για την έκβαση της συγκεκριμένης υπόθεσης είτε ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιαφερόμενους, αλλά και όταν, σύμφωνα με την παρ. 2 περ. γ' του ως άνω άρθρου, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί εύλογα η υπόνοια μεροληψίας, όπως όταν τα μέλη των συλλογικών οργάνων έχουν ήδη σχηματισμένη και μη δυναμένη να ανατραπεί, δηλαδή προκατειλημμένη γνώμη για την υπόθεση ή το πρόσωπο που πρόκειται να κρίνουν».

Γι' αυτό πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Διοικητικό Δικαστήριο η μη νόμιμη συγκρότηση και ιδίως η σύνθεση του συλλογικού οργάνου (εν προκειμένω η επιτροπή του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α' 148/31-7-2020)) σύμφωνα με την πάγια νομολογία ενδεικτικά ΣτΕ 921/2012 κ.α..

[ακολουθεί απόσπασμα από κείμενο που αναρτήθηκε στο διαδικτυακό τόπο της ένωσης διοικητικών δικαστών με τίτλο ΠΡΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΝΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ]

«Ενόψει αυτών αβίαστα προκύπτει ότι η έννομη προστασία που παρέχεται στον πολίτη μέσω των παραπάνω Επιτροπών θα είναι ποιοτικά υποβαθμισμένη έναντι εκείνης που ήδη προβλέπεται και λειτουργεί ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Τα δε έξοδα σχεδόν ισοδύναμα (με

εξαιρέση τις φορολογικές διαφορές), καθώς προβλέφθηκε παράβολο για τη «χρησιμοποίηση» του θεσμού, μολονότι η διαδικασία είναι υποχρεωτική για τον διοικούμενο.

Ωστόσο, η δυνατότητα άμεσης πρόσβασης του κάθε πολίτη στο φυσικό του δικαστή, που μπορεί να επιλύσει τη διαφορά ανεξάρτητα, δυναμικά και ουσιαστικά, είναι ανεκτίμητη γιατί συνιστά παρέμβαση του δικαίου στην κοινωνία.

Επίσης, μπορεί να αναρωτηθεί κανείς πάνω στη σκοπιμότητα αυτών των ρυθμίσεων αλλά και την προσφορότητά τους. Σε τι άραγε αποσκοπεί ο νομοθέτης με την αντικατάσταση ενός βαθμού δικαιοδοσίας από μια τέτοια επιτροπή; Στην επιτάχυνση ή στην δικαιότερη κρίση; Τι άραγε από τα δύο θα πετύχει καλύτερα μια επιτροπή από το δικαστήριο; Πώς θα συντονιστεί ένα τέτοιο ετερόκλητα συντεθειμένο όργανο για να επιτύχει ταχεία επίλυση της διαφοράς και πώς θα επιτύχει να παράσχει υψηλότερου επιπέδου προστασία από τα δικαστήρια; Μήπως οι στόχοι αυτοί είναι ανέφικτοι; Εκτός αν με την τομή αυτήν αποσκοπείται η απλή εξοικονόμηση οικονομικών πόρων, χωρίς προσήλωση στη δικαιοκρασία. Τέτοια εκδοχή, όμως, αφενός δεν υφίσταται, καθώς ήδη ανακοινώθηκε ότι μόνο οι αμοιβές των μελών της Επιτροπής θα κοστίζουν ετησίως 5.000.000 ευρώ, αφετέρου δε αποτελεί ευθεία προσβολή στη δικαιοσύνη αλλά και στους πολίτες, που ασφαλώς δεν επιθυμούν να δουν τις υποθέσεις τους να κρίνονται προχειρώς. Για τι λοιπόν ακριβώς κατηγορείται σήμερα η δικαιοσύνη και υποσκελίζεται ευθέως από τέτοιες επιλογές; Μήπως για χαμηλού επιπέδου αποφάσεις σε νομικό και ουσιαστικό επίπεδο; Ασφαλώς όχι, αφού είναι παγκοίμως γνωστό ότι οι δικαστικές αποφάσεις διακρίνονται από πολύ καλή τουλάχιστον ποιότητα. Μήπως για την καθυστέρηση στην απονομή; Η γνωστή αυτή παθογένεια θα μπορούσε, αν υπήρχε ειλικρινής βούληση, πολύ εύκολα να αντιμετωπιστεί από μέτρα που θα βάσιζαν την έμπνευσή τους σε εξωτικούς θεσμούς και θα μεταφέρονταν εδώ με την κατάλληλη επεξεργασία. Τέτοιο μέτρο θα μπορούσε να είναι η ολλανδική μέθοδος «το πολύ δύο», που δεν σημαίνει παρά την έκταση των

αποφάσεων που δεν υπερβαίνουν ποτέ τις δύο σελίδες, τουλάχιστον σε μία διαδικασία μικροδιαφορών. Μήπως κατηγορείται για έλλειψη ανεξαρτησίας και ελεύθερου φρονήματος; Τουναντίον. Συνεπώς, για ποιόν λόγο ακριβώς τίθεται αυτή τη στιγμή στο απόσπασμα ένας βαθμός δικαιοδοσίας (τη στιγμή μάλιστα που τα εφετεία εκδικάζουν τις υποθέσεις μέσα σε ένα έτος);».

4. [ακολουθεί απόσπασμα από κείμενο που αναρτήθηκε στο διαδικτυακό τόπο της ένωσης διοικητικών δικαστών με τίτλο ΠΡΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΕΝΟΣ ΒΑΘΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ]

«Όπως συνάγεται συνδυαστικά από α) το αντικείμενο και το είδος της εξουσίας που ανατίθεται στις καλούμενες αυτές Ανεξάρτητες Διοικητικές Επιτροπές, που είναι η οριστική επίλυση των διοικητικών διαφορών κατά το νόμο και την ουσία (άρθρο 13 παρ. 2 του οικείου προσχεδίου νόμου), β) (από) το γενικευμένο τους χαρακτήρα, τόσο ως προς το είδος των καταλαμβανόμενων από αυτές διαφορών (επίλυση όλων των διαφορών που άγονται ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων (κοινωνικοασφαλιστικές φορολογικές ν. 1406/83), εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις (αγωγές, υπαλληλικά), όσο και ως προς την χωρική κατάστρωσή τους (ίδρυση περιφερειακών γραφείων και Επιτροπών σε όλη τη Χώρα), γ) (από) τις ειδικότερες «δικονομικές» εξουσίες και τα εν γένει εργαλεία που τους χορηγούνται για τη επίτευξη του έργου τους [ελεύθερη έρευνα πραγματικών και νομικών ζητημάτων, δυνατότητα χρησιμοποίησης όλων των προβλεπόμενων στον ΚΔΔμίας αποδεικτικών μέσων (μάρτυρες, αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη, εξέταση έχοντος δικαίωμα παρέμβασης, διευρυμένο έννομο συμφέρον άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής σε σχέση με εκείνο του ένδικου βοηθήματος) (άρθρα 13 παρ 4, 10 παρ. 3), δ) τα χαρακτηριστικά της

προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας, που εναγωνίως πασχίζουν οι συντάκτες της πρότασης να προσδώσουν στα μέλη των Επιτροπών αυτών, (άρθρο 9 ιδίως παρ. 10), ε) τη διοικητική απεξάρτηση των εν λόγω Επιτροπών από τις επιμέρους διοικητικές υπηρεσίες που εξέδωσαν την αρχική διοικητική πράξη, στ) την ταυτόχρονη συλλήβδην κατάργηση του δευτεροβάθμιου ελέγχου ουσίας για τις υποθέσεις αυτές, πρόκειται, ουσιαστικά, για διφυές κατά τη λειτουργία του όργανο, που αφενός μεν διαφαίνεται ότι θα έχει ευρύτατες δυνατότητες αναδιαμόρφωσης της αρχικής διοικητικής πράξης (και λέω διαφαίνεται γιατί δεν γνωρίζουμε τη «δικονομία» του, που προφανώς θα καταρτισθεί με τη μορφή π.δ/τος), αφετέρου δε προορίζεται να ασκεί, κυρίως, δικαιοδοτική λειτουργία, ως ιδιότυπος διοικητικός μηχανισμός απονομής δικαιοσύνης, κατ' απομίμηση των πρωτοβάθμιων τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Άρα, πρόκειται για όργανο, στο οποίο ο νομοθέτης αναθέτει ευρύτατες, ενίοτε αντικρουόμενες μεταξύ τους αρμοδιότητες, που δεν έχει αποτολμηθεί να ανατεθούν καν (ούτε πειραματικά) στον ίδιο το διοικητικό δικαστή (σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές έννομες τάξεις, π.χ στη Γερμανία, Ολλανδία). Είναι εύλογο, λοιπόν, νομίζω να διερωτάται κανείς αν η προαναφερθείσα γενικευμένη «υποκατάσταση» ενός υφιστάμενου βαθμού ουσιαστικής δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων συνάδει με τη συνδυασμένη εφαρμογή των άρθρων 87 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος (του δικαιώματος δικαστικής προστασίας ιδωμένου και από την πλευρά του Δημοσίου, του οποίου η δυνατότητα πρόσβασης στη δικαιοσύνη περιορίζεται, κατά το οικείο προσχέδιο, στην παράβαση νόμου και την πλάνη περί τα πράγματα).

Εξάλλου, η απονομή δικαιοσύνης δεν είναι παρά έργο του δικαστή. Αυτός δεν είναι άλλος από τον αποξενωμένο από την υπόθεση - τρίτο, με τα χαρακτηριστικά της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και το αντίστοιχο φρόνημα. Γι' αυτό, έχει αναπτυχθεί σύστημα γραπτών και άγραφων κανόνων που διέπουν την προσωπική-υπηρεσιακή κατάσταση του δικαστή αλλά και τη θεσμική υπόσταση των δικαστηρίων εν γένει, που κατατείνουν τελικά στο να νιώθει ο δικαστής τη δύναμη να αποφασίζει ελεύθερα, δηλαδή

σύμφωνα με τους νόμους, τη συνείδησή του και το πραγματικό υλικό που έχει μπροστά του. Τέτοια δυνατότητα δεν μπορεί να διαθέτει θεσμός ενταγμένος στη δημόσια διοίκηση, με μέλη επί θητεία που διορίζονται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με κριτήρια μάλλον απροσδιόριστα και συναφή μόνο με την επιστημονική κατάρτιση και την εμπειρία, όχι δε το ήθος και την κριτική ικανότητα του υποψήφιου προσώπου. Τις έννοιες αυτές ο έλληνας νομοθέτης συστηματικά δείχνει να φοβάται, υπονοώντας ότι είναι αδύνατον να συγκεκριμενοποιηθούν. (Ως προς την επιλογή των προέδρων των Επιτροπών δεν ορίζονται καν κριτήρια). Όσες διατάξεις περί ακαταδίωκτου και αν προβλέπονται, οι διοικητικοί υπάλληλοι δεν θα μπορέσουν ποτέ να αποβάλουν τη φοβική ιεραρχικώς υποτακτική νοοτροπία τους, πολύ περισσότερο όταν, κατ' άρθρο 8 παρ.1 του οικείου σχεδίου, για να λάβουν τον αμέσως επόμενο βαθμό με τη λήξη της θητείας τους, αυτή πρέπει να είναι «ευδόκιμη» (προφανώς άραγε ο όρος θα ερμηνευθεί αποκλειστικά σε σχέση με την παραγωγικότητα, όπως και στα καθ'ημάς ή και με βάση άλλα άρρητα κριτήρια;)).

5. Τέλος, κατά τον νομοθέτη, η παρουσία του φορολογούμενου και κυρίως η προηγούμενη ακρόασή του από την Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών δεν ορίζεται ως υποχρεωτική. Έτσι, ο «συμβιβασμός» κατά τα έως σήμερα οριζόμενα παύει να ισχύει. **Η φορολογική διοίκηση δεν υποχρεούται πλέον να επανεξετάσει την εξατομίκευση του φορολογικού περιστατικού**, αφού ακροασθεί προηγουμένως τον φορολογούμενο, και έτσι προσβάλλεται οξύτατα το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης Πρβλ. Γνωσ. 142/2001 του ΝΣΚ, ΣτΕ 2313/76 Ολομ., 1167/77, 2858/85.

Συγκεκριμένα, η διαδικασία έπρεπε να περιλαμβάνει και το στοιχείο της προφορικότητας της διαδικασίας, την υποβολή υπομνημάτων και συμπληρωματικών στοιχείων ως και των ανοικτών συνεδριάσεων, δηλαδή της φανεράς δράσης της Διοίκησης της διαφάνειας, όπως αυτή έχει ερμηνευτεί από τα δικαστήρια, αφού η εν λόγω επιτροπή έχει αρμοδιότητα επιβολής και διαγραφής φόρων, προστίμων και προσ αυξήσεων και πρέπει να διασφαλίζεται

το αδιάβλητο της «Δικαίας Δίκης» αλλά και εκείνο της κλήσεως του διοικούμενου προς ακρόαση ενώπιον του αρμόδιου οργάνου της Διοίκησης (πρβλ. ΣΤΕ 1361/2013 7μελούς, 3319/2010 ολομέλειας, 189/2007 ολομ.)

Επισημαίνεται ότι στο γερμανικό διοικητικό δικονομικό δίκαιο, οι σχετικές διατάξεις περί της ενδικοφανούς διαδικασίας, προβλέπουν ρητώς πλήρεις διαδικαστικές εγγυήσεις, όπως δικαίωμα ενημέρωσης, πρόσβασης στον φάκελο, προηγούμενης ακροάσεως, υποχρέωση αιτιολογίας, απόλυτο ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Η εν προκειμένω εξεταζόμενη διαδικασία στερείται από τα απαιτούμενα, ως άνω στοιχεία, διά των οποίων και μόνον θα εξασφαλιζόταν η πλήρης νομική και ουσιαστική διερεύνηση της φορολογικής διαφοράς (ως επίσης και η δίκαιη και αμερόληπτη κρίση επ' αυτής).

Τούτων δοθέντων, η τιθέμενη υπό της άνω διατάξεως διαδικασία παραβιάζει ευθέως το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα ακροάσεως του διοικούμενου.

Κατά συνέπεια κλονίζεται η ασφάλεια δικαίου, η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία του Κράτους και ο επιχειρηματικός υπολογισμός ιδιαίτερα όταν έχουν γίνει μακροχρόνια αναπτυξιακές επενδύσεις βλ. σχετικά στο Δ.Φ.Ν. τεύχος 1435 Φεβρουάριος 2010 σελίδα 184 και επομ.

Επειδή η παρούσα αίτηση είναι νόμιμη και βάσιμη.

Για τους ανωτέρω λόγους

Και όσους τυχόν προσθέσουμε νόμιμα εν καιρώ

Ζητούμε

Να γίνει δεκτή η παρούσα

Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διάταξη του αρ. 16 του Ν. 4714/2020(ΦΕΚ Α' 148/31-7-2020) και συνακολούθως η με αρ. 127519 ΕΞ 2020 (ΦΕΚ Β' 4939/9-11-2020) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών

Να διαταχθούν περαιτέρω τα νόμιμα.

Να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στην δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 21/12/2020

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΤΡΙΠΕΡΙΝΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. Δ.Σ.Α. 30025
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 42 - ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΗΛ.: 216 90 07 780 - 6974306 251
ΑΦΜ: 129611184 - ΔΟΥ: ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
dtriperinas@hotmail.com

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταθέσεως
3353 στις 30-12-20
Ατίγραφο-Αθήνα, 30-12-20
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος
Καταθέσεων & Πρωτοκόλλου

[Handwritten signature]

ΕΠΙΡΗΘΗΚΕ
τη νόμιμη σήμανση
30-12-20
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος
Καταθέσεων & Πρωτοκόλλου

[Handwritten signature]

Αποδεικτικό Κατάθεσης Δικογράφου

Κατηγ. εγγράφου : Αίτηση ακυρώσεως - Βιβλίο Κατάθεσης Εισ. Δικογρ. Κύριας Διαδικασίας

Αριθμός: Ε3353/2020 Σχετικό Εισαγωγικό:

Ημ/νία πρωτ. : 30/12/2020

Αιτών : ΣΩΜ. "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ"

Καθ'ού : ΥΠ.ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Προσβ. Πράξη : 127519 (06/11/2020) / ΥΠ.ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Αρχή διαβιβ. :

Αρ. πρωτ. διαβ. :

Ημ/νία διαβ. :

Καταθέτης : ΤΡΙΠΕΡΙΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Υπογράφοντες : ΤΡΙΠΕΡΙΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Παράβολο : 362457328951 0301 0065/30/12/2020

Κατάσταση : Πρωτοκολλημένο

Αρμόδιο Τμήμα :

Εθνικός Αριθμός:

Κωδικός παρακολούθησης υπόθεσης: 1039080033

[Με τον παραπάνω κωδικό μπορείτε να παρακολουθείτε την υπόθεσή σας μέσω του www.adjjustice.gr (Υπηρεσίες)]

Ο Καταθέτης (υπογραφή)